

Nasıl Söktün Kaldırımlardan Gölgemizi

— gölge06 · 01 Ekim 2016

şikayet ettim Mevla ya
karakola demem seni
aşık İmami

bize gecikmiş bir gökyüzünün erkenci kuşlarıydık
ben kırkına merdiven dayamış bir çınar
sen d/alları çiçeklenmiş kiraz ağ/acı
aşkta çıt kırıldım iki yufka yürek
kavgada kızılca kıyamet iki savaşçı

yakmıştık gemileri
kılıçla kın gibi sarılmıştık birbirimize
bizdik fitili bitti bitecek dinamit
bizdik her an ipi kopacak asma köprü
bizdik kayıp hazineye giden o gizli geçit

en iyi dostta, en kötü düşmanda bizdik bize
pire için yorgan yakardık
bir başkası bize toz konduramazdı
en acı sözlerle kendimizi y/aralar
kristal kadehler gibi çıt diye kırılırdık

ben şiirler yazardım sana
ateş çemberinde akrep gibi çaresiz şiirler
senin mektupların gelirdi
kafesinde kuş gibi çırpınan mektuplar

mektuplarında saklıydı aşkın güzelliği
mektuplarında tadımsız günah lezzeti

mektupların gelmiyor artık
o tütün kokan parmaklarının kokusu yok, k/ağıtlarda
kuşların uçmuyor artık gökyüzümde
yağmur sonrası sen kokmuyor toprak
nehirlerin akıyor artık denizlerime

bir merdivenin ilk ve son basamağı gibiyiz artık
aramızda başka hayatlar, başka insanlar
şimdi kim bilir kimin gözlerini kamaştırıyor, teninin ışıltısı
kim ısıtıyor nefesi ile, üşüyen parmaklarını
gökyüzünden yıldız çalar gibi
kim öpüyor, o romantik dudaklarını

bir meleğin kanatlarını keser gibi
kesmişsin artık o güzelim saçlarını
birlikte yaktığımız yangının küllerini
buzul sevişmelerde soğutmuş sun
boyayıp dudaklarını cinayet kırmızıya
resimlerimizi yakmışsın

söyle
çivi çiviye söker deyip te
nasıl söktün kaldırımlardan gölgemizi

ölmüş muhabbet kuşunu toprağa gömer gibi
hangi kırılması ca bardağın boş tarafına
gömdün bizi